

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 11. Et fremebant in eam. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

& Auaritiæ, nempe *facio* & *larua* eleemosynæ & misericordiæ exhibende, cum non esset aliud in corde Iudæ, quam amor pecuniæ contra votum paupertatis: nam loculos & pecunias quæ Christo ad sui suorumque discipulorum & pauperum usus offerebantur portabat, & sub ea specie & ipse Iudas sibi, commodoque suo & voluptati eas applicabat & dissipabat, ut pote fur, qui deo loculos repleti optabat Christi, ut arca unde fueratur esset locupletior, trecentis denariis, quorum quisque faciebat Romanum Iulium siue realem Hispanicum: ergo summa trecentorum istorum denariorum faciebant triginta scuta Romana argenti, qui sunt iuxta huiusmodi monetam xxx. Ducatoni, quorum quisque valet imperialem & quadrantem: Et fortasse inde accidit paulo post ut vindictæ appetens miser ille fur vendiderit triginta argenteis dominum suum, ut pro triginta scutis quos hoc unguento effuso in Christum perdidit triginta saltem argenteos Christum vendendo reciperet. O vilis & sordida avaritia! per quam factus est & fur, & voti violator & murmurator, & invidus & proditor & venditor pretiosi sanguinis Domini, & Dei sui. O malum Avaritia! per quam omne malum facile intrat in corda cupida; nam ad quod non malum hic cupidus lapsus est à summo scilicet Ecclesiæ stato & gradu, ad infimum & fœdissimum & miserrimum mundi & inferni claustrum & mancipium. Ecce locus ubi eum poluit *Concupiscentia radix malorum omnium*.

O Homo, qui studeas avaritiæ, qui laboras ad cumulandas pecunias, unde quid agas, ne tibi eueniat quod Iudæ qui in altissimo dignitatis & felicitatis gradu existens, cecidit in infimum & miserrimum omnium miseriarum statum, & quidem æternum ob male acquisitas pecunias. O infelicem Iudam! omnium Creaturarum infelicissimum! quis in tuis te miseris consolabitur? Nemo, æterna pœna tui est peccati, indelebile & æternum tormentum tuum. Quid modo iuuat vixisse mundo? quid te modo iuuat pecunia, quæ tibi tot clades, tormenta, exilia & mortes sine morte præparauit. O infelix mercator! Domine Deus iuste iudex ultionis donum fac remissionis ante diem rationis, ne peream cum Iudæ cremet igne,

S. 11. Et fremebant in eam. v. 5.

Nimirum dentibus, nutu, oculis, facie, verbis Iudas literaliter per se, figuratiue pro multis futuris post eum, quid autem mali fecit hæc malitiam ô Christi discipule, quod ita in eam fremis? malumne est seruire magistro vestro, qui eius gratia hîc ipsi lautè recumbitis, & sine quo ne quidem in domum tanti viri admissus fuisset tu, an quia in unguentum pretiosum effudit super caput eius? quis vero amor est ille in magistrum, si ei bene fieri dispi-

scilicet: vbi charitas in proximum si magistro & Domino charitatem adhibitam, inuides? vbi lex? vbi propheta? de diligendo proximo sicut seipsum Erras, erras cum socijs tuis beneficium gratiam meretur, non contemptum, non fremitum,

Domine Deus, ipsa misericordia, & bonitas, qui cunctarum tuarum creaturarum intueris cor & actus iudicas, præsta gratiam mihi vt cuncta bene facta etiam aliorum ordinum, status, sexus & Nationis cuiusuis, atque ætatis, lubens videam, suadeam, approbem, & foueam pro gloria tua, & salute animarum suscepta.

§. 12. *Iesus autem dixit, finite eam. v. 6.*

Videns Iesus iniuriam fieri bene facienti suæ personæ, cum modestè increpans discipulos defendit eam, dicens: *finite eam*, quasi diceret: nolite eam vexare, molestare, turbare & inquietare propter me, aut opus bonum quod operata est in me, animo enim in me, pio, sancto, feruenti & grato id fecit, quod fecit, finite ergo eam in suo bono proposito nec auertite, qui perfectiores esse debetis, & semper bonum laudare, & procurare ex mea doctrina debetis, vt mei discipuli, quos ego à mundo elegi vt fructum plus afferatis, non autem minuatis, fructum boni operis: Ita Christus. D.N.

Ecce autem, mi Homo, quam modestè increpat discipulos! quam humaniter defendit bene facientem? quam etiam ipsa mulier bene operata & culpata tacet, pro nostra doctrina, vt in omnibus exhibeamus nos sicut Dei ministros in multa patientia, in doctrina, in increpationibus: O pia mulier, Dei famula eximia, quam tu fers patienter obmurmurationes! non respondes quidquam! non arguis Iudam! quod non patiatur honorari dominum suum, sed memor delictorum suorum vel amoris sui in Dominum sustinet & solum intendit quid Magistro ipsi placeat. O quot hodie fœminæ vel subditæ viris, vel deuotæ Deo non sustinent se increpari, non dico in bono, sed nec in manifestè malo! quam acerbe & irreconciliabili modo se vindicant! etiam viri! Bone Iesu fac oro vt in omni contradictione, simili ratione me, vt illa sancta mulier, geram! totum tuæ voluntati diuinæ commendans, quidquid mali contra me agatur vel murmuratur.

§. 13. *Quid illi molesti estis, v. 6.*

Cum ad modestam illam increpationem, non cessaret Iudas cum suis molestare vltra Mulierem: vltra etiam reprehendere eos debuit gratissimus Magister. Ait igitur illis quid illi molesti estis? signis, verbis, factis. mulierii